

**Posudek vedoucího diplomové práce Hany Sudové
„Kulturní identita migrantů ve Francii“
Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta. Praha 2012**

Autorka se ve své diplomové práci zabývá zkoumáním kulturní identity a adaptace migrantů, kteří žijí ve Francii. Předmětem jejího zkoumání jsou migranti ze Subsaharské Afriky a francouzských zámořských departementů, kteří přišli do Francie převážně za studiem.

Teoretická část práce se se ctí vypořádává s nejednoduchou problematikou kulturní identity, autorka se zaměřuje na vymezení pojmů, problematiku kulturní adaptace, kulturní hodnoty, předsudky, diskriminaci a rasismus. Samostatnou kapitolu pak tvoří specifikace problematiky imigrace ve Francii. Kromě obsáhlých teoretických zdrojů zde autorka čerpá i z vlastní zkušenosti dlouhodobého studijního pobytu.

Shrnutí poměrně obsáhlé teoretické části práce tvoří plynulý přechod k empirickému šetření, které kombinuje jak kvalitativní tak i kvantitativní přístup k výzkumné problematice. Kvalitativní část staví na polostrukturovaných hloubkových rozhovorech s 19 respondenty, které se zaměřují na motivaci k odchodu do Francie, kulturní šok, adaptaci, resp. akulturaci migrantů ve Francii, identifikaci s hodnotami původní i nově zažívané kultury, pocity přijetí či odmítání ze strany nové kultury, zhodnocení zkušeností s pobytem ve Francii, problematiku domova a etnické příslušnosti i případné plány do budoucna. Migranti se podle svých sdělení v nové zemi poměrně dobře adaptují a oceňují šanci na životní úspěch, ale postrádají solidaritu a srdečnost ve vztazích původní kultury.

Kvantitativní výzkum spíše orientačního charakteru se díky internetovému dotazníku (40 lidí, dílčí aspekty metody sněhové koule) zaměřuje na zjišťování problematiky kulturní identity, akulturace, případné diskriminace, sociální a psychologické adaptace a rasové identity. Zde bych ráda ocenila autorskou preciznost při tvorbě dotazníku, který naznačuje zajímavé trendy, často i v rozporu s teoretickými prameny. Dílčím handicapem koncepce výzkumu je velikost a struktura vzorku (výrazná dominance osob ze Senegalů) i velký počet hypotéz, s nimiž autorka pracuje, byť ve snaze detailně konkretizovat výzkumná zjištění.

Na tato omezení ovšem autorka sama vědomě upozorňuje jak v textu, tak i v samostatné kapitole diskuse. Tato část textu konfrontuje také autorčiny poznatky se zjištěními, která vyplývají z teoretických podkladů, a upozorňuje na některá specifika zkoumaných osob a tím i limity výzkumu. Cenným příspěvkem jsou i náměty pro další možný navazující výzkum.

Velmi obsáhlá práce je pečlivě doložena řadou příloh (v příloženém CD najde čtenář i přepisy všech rozhovorů) a bohatým seznamem použité literatury. Stejně tak jsou v textu detailně a přehledně doloženy zjištěné skutečnosti řadou grafů a tabulek. Samozřejmostí je i slovníček použitých pojmů, který zpřehledňuje vzájemné vztahy mezi teoretickými definicemi.

Závěrem doporučuji, aby se předložená práce stala předmětem obhajoby na katedře psychologie FF UK, a navrhuji hodnocení výborně.

